

Bratia dominikáni, Farnosť Bratislavská Kalvária
OZ Bratislavská Kalvária
KZ Sprevádzajúci - pútnické bratstvo

Vás pozývajú do

Kostola Panny Márie Snežnej v Bratislave na Kalvárii
v nedeľu 17. marca 2024 o 17 hod.

Tiché pietne stretnutie pri starej lipy o 16.30h taktiež po sv. omši.

sv. omša za pustovníkov Hieronyma a Blažejja
zavraždených na prešporskej Kalvárii
pred 266 rokmi - 18. marca 1758

Odpočinutie večné daj im Pane a svetlo večné nech im svieti.
Nech odpočívajú v pokoji. Amen.

Na ich pamiatku umiestnili na Kalvárii kríž - Božiu muku a zasadili lipu.
Na fotke je stará lipa bez kríža, ktorý chystáme obnoviť.

Viac na www.bratislavskakalvaria.sk a www.sprevadzajuci.sk

Kalvársky vrch opatrujeme s podporou Bratislavskej arcidiecézy, Krížová cesta prechádza našou postupnou revitalizáciou. Stavíme aj nové unikátne zastavenia krížovej cesty. Pravidelne usporadúvame, mesačné Krížové cesty, pracovné brigády a prednášky z histórie Kalvárskeho vrchu v Bratislave. Pri príležitosti tragického úmrtia pustovníkov z Prešporskej Kalvárie Hieronyma a Blažeja, dávame pravidelne slúžiť sv. omšu : Odpočinutie večné daj im, Pane. A svetlo večné nech im svieti. Nech odpočívajú v pokoji. Amen.

Ponúkame vám príbeh spracovaný z historických záznamov, bratislavským mestským archivárom Dr. Ovídiom Faustom. Zdroj : BRATISLAVSKÝ KURIER 1. 6. 2009 / 10

DVOJITÁ VRAŽDA NA VRŠKU PRI KALVÁRII Stalo sa v 18. marca. Roku Pána 1758.

Všedné dni v Bratislave v polovici 18. storočia len sem tam spestrili slávnosti a defilírky, ktoré poriadala občianska garda – ozbrojená stráž mešťanov. Niekedy sa zasa objavila dajaká potulná divadelná skupina predvádzajúca svoje umenie v napochytré zbitej búde. Inak nebolo udalosti, ktorá by rozčerila pokojné vody mesta. Nečakane veľký rozruch spôsobila správa o tragickej udalosti 18. marca 1758. Mestom sa rozniesla zvesť, že v pustom kostolíku na vršku pri Kalvárii zavraždili v noci dvoch nábožných pustovníkov. Fráter Blasius a fráter Hieronymus si vybrali tento schátralý kostolík za svoj príbytok. Poučovali okolitých ľudí, dávali im rozumné rady a prijímali za to milodary. Ihneď po správe o zločine vyslal mestský kapitán Jozef Finaty svojich mušketerov a vyšetrojúcu komisiu na Kalváriu. Bol v nej mestský fyzik Dr. Justus Joannes Torkoš

a chirurg Karol Schwartz. Oboch pustovníkov našli ležať v krvi. Brat Blasius už bol mŕtvy. Zraneného a ešte žijúceho brata Hieronymusa odniesli do nemocnice Milosrdných bratov, kde nasledujúci deň skonol. Stačil však rozpovedať, ako boli prepadnutí. Po večernej modlitbe sa odobrali na odpočinok. Pred polnocou sa zobudili na veľký lomoz. Lámanie trámov ich zastrašilo. Vzápätí vrazili do príbytku viacerí muži. Jeden zaútočil na Hieronyma sekerou, druhý zasa krivým mečom zaťal Blasiusovi do hlavy. Viac už umierajúci fráter nevedel povedať. Kapitán Finaty okamžite nariadil mušketerom a lesníkom prepátrať okolité hájiky a lesy. Hľadanie bolo úspešné. Na mýtine Blumenauškého lesa v okolí Lamača pochytili viacerých Cigánov v okamihu, keď chceli zakopať podozrivé kostolné predmety. Kríž so strieborným Kristom a niekoľko strieborných mincí naznačilo, že išlo o korisť z lúpeže. Cigánov na radnici prísne vyšetrovali, o čom sa zachovala kriminálna zápisnica.

V nej sa uvádza: 21 ročný Juraj Oláh zo Stupavy sa hneď na začiatku vyšetrovania priznal, že spolu s inými súkmeňovcami sa podieľal na zavraždení oboch pustovníkov. Osem dní pred prepadom sa potuloval okolo kostolíka na Kalvárii a tu sa stretol so štyrmi jemu dovtedy neznámymi Cigánmi. Jeden sa volal Burian, druhý Fertya a mená ďalších si nepamätal. Neskôr, v inkriminovaný deň sa všetci stretli, šli do mesta a v pivovare pred Michalskou bránou spoločne mnoho vypili. V dobrej nálade sa Fertya rozhovoril o tom, že v kostolíku je veľa zlata, že sa k nemu treba dostať a pustovníkov zabiť. Okolo 11. hodiny večer sa všetci piati vybrali na miesto zločinu. Kým Oláh s inými dvomi zlodejmi zostali vonku, Fertya a Burian sa cez strechu vlámali do kostolíka. Keď Oláh počul kvílenie dobíjaných pustovníkov, krikom varoval oboch komplicov od vraždenia. Tí však toho nedali, a tak Oláh spolu s dvomi inými páchatelmi zutekali späť do tábora, kde ich čakali ženy. Neskôr prišli do tábora aj obaja vrahovia a cynicky rozprávali o podrobnostiach vlámania. Súčasne vybalili ukoristené predmety: jeden medený krucifix so strieborným Kristom, jeden strieborný obraz Panny Márie, jeden meč a 15 zlatých mincí. Všetko si nechali vrahovia, vyšetrovaný Oláh nechcel nič z koristi prijať. Následne všetci odišli do Záhorskej Bystrice v presvedčení, že pustovníci sú mŕtvi a nič nemôžu prezradiť. Tu si rozostavili svoje šiatre. Z výpovede ostatných štyroch páchatelov vrátane ich žien sa napriek mnohým protirečeniam ukázalo, že Oláh a J. Fanta sa nezúčastnili na vraždení. Do kostolíka sa vlámali traja: Fertya, Burian a Jozef Konkoš. Vyšetrovanie mohli ukončiť až neskôr, keď dolapili vodcu bandy Ladislava Fertyu. Nakolko obžalovaní sa naďalej vyhovárali a vinu prenášali jeden na druhého, boli všetci podrobení tortúre – mučeniu. Vtedy sa Burian, Konkoš a Fertya priznali, že spolu vypracovali plán vraždenia, ktorý aj vykonali. Súd udelil Burianovi a Konkošovi trest smrti a ostatným dlhoročné väzenie. Smrteľný ortieľ im vykonali 5. mája v roku zločinu. Najprv na Hlavnom námestí z oboch trhali zaživa mäso rozpálenými kliešťami. Potom ich hnali bičom na popravisko, ktoré sa nachádzalo na krížovatke dnešnej Krížnej a Vajnorskej ulice. Tu ich mestský kat Juraj Schattenbocher usmrtil pred zhromaždeným obecnstvom polámaním na kolese. Ich mŕtvolky boli vyťahnuté na šibenicu. Zostali na nej visieť tri dni pre výstrahu možným zločincom. Na mieste vraždy na Kalvárii postavili mešťania kríž. Našli sa poverčiví ľudia, ktorí tvrdili, že večer pri kríži možno vidieť mihajúce sa svetielka. Mali to byť bludne duše vrahov, ktoré nenachádzali pokoja na onom svete. Strašidelná povesť Kalvárie bola rozšírená medzi ľudom počas celého 19. storočia.

Na pamiatku tejto tragickej udalosti umiestnili v minulosti veriaci pri kostole Panny Márie Snežnej na Kalvárii kríž – Božiu muku a zasadili malú lipu. Dnes ako pamätník zostala na mieste len statná stará lipa, ktorá bola prihlásená do medzinárodnej súťaže „Múdre stromy“. V pláne je obnova kríža a okolitého priestoru.